

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΕΥΧΟΣ Γ'.

Αριθμός φύλλου 211

Εν Αθήναις τῇ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1905

Ἀριθ. 4091.

Περὶ δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ κατὰ τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν ἐκκλησιαστικοῦ λιθαδίου κλπ. τῆς διαλελυμένης μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Διακηρύττει ὅτι·

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 4754 ἐ. κ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως πρὸς βρυσὴν ζῶων καὶ καλλιέργειαν τῶν καλλιεργησιμῶν γαιῶν πρὸς σπερὰν δημητριακῶν καρπῶν τὸ ἐν τῷ δῆμῳ Ἀχαρνῶν καὶ ὑπὸ τὰ ἐγνωσμένα αὐτοῦ ὅρια ἐκκλησιαστικῶν λιθαδίων τῆς διαλελυμένης μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων διακοσίων τεσσαράκοντα (240) ἐλαιοδένδρων ἡλικίας ἐτῶν 150-200, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1892 Β. διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΒΠ' νόμου καὶ ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὅροις.

1) Ἡ ἐνοικίασις ἄρξεται τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1905, καὶ λήξει τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1915, τὸ δὲ ἐνοίκιον πληρωθήσεται εἰς 20 ἴσας δόσεις κατὰ πᾶσαν πρῶτην Ἰανουαρίου καὶ Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, ἥτοι ἡ μὲν πρῶτη τῇ α' Ἰανουαρίου 1906, ἡ δὲ δευτέρα τῇ α' Αὐγούστου ἰδίου ἔτους καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

2) Ὁ ἀναδειχθεὶς ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ ἀνακοινῇ ἡμῖν πᾶσαν ὑπενοικίασιν ἢ μὲν τῇ συντάξει τοῦ συμβολαίου ὑποβάλλων συγχρόνως ἀντίγραφον αὐτοῦ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὐδὲν μειωθήσεται ἡ εὐθὺνὴ αὐτοῦ, ἢ ἂν ὁ ὑπενοικιαστής ἤθελε παραβιάσει ὅρον τινα τῆς παρούσης, μερὶ μὲν δὲ περὶ τῆς διαφυλάξεως καὶ ἐπιτηρήσεως τῶν κτημάτων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀγροφυλάκων συνωδὰ πρὸς τὰ άρθρα 1-6 τοῦ ΤΕ' νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς, διατηρῶν ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἴδιος τοιοῦτους, ὁποῖους ἄλλως δικαιούται νὰ διορίσῃ τὸ

δημόσιον δαπάνη καὶ λογαριασμῷ του, ὑπ' αὐτοῦ καταβλητέον καὶ διοικητικῶς εἰσπραττομένην.

3) Εἰς αἰροῦνται τῆς ἐνοικιάσεως ὅσαι ἐκ τῶν καλλιεργησιμῶν ἐντὸς τοῦ λιθαδίου γαιῶν ἐδηλώθησαν νομίμως.

4) Ὁ ἀναδειχθεὶς ἐνοικιαστής εἶνε ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν βλάβην τῶν ἐν τῷ λιθαδίῳ ὑπαρχόντων δένδρων, ἐπομένως, ἂν ἐκ μέρους αὐτοῦ συμβῇ ἐκκοπή τινος ἐξ αὐτῶν ἢ ἄλλη τις βλάβη, ἡ μὲν ζημία θέλει ἐξακριβωθῇ ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων διαρισθησομένων παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ἀττικῆς, ὁ δὲ ἐνοικιαστής θέλει ἐκβιασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῆς διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον διατάξεις τοῦ νόμου, ἂν δὲ μεταξὺ τῶν πραγματογνωμόνων συμβῇ διαφωνία, τρίτος διοριζόμενος τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑπὸ τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς προσδιορίζει τὴν ζημίαν ὀριστικῶς, παραδεχόμενος τὴν ἐτέραν τῶν δύο πρώτων, ἂν μὲν μεσολαβήσεως τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἂν ἡ ζημία ἢ βλάβη ἐπὶ τῶν δένδρων συμβῇ παρ' ἄλλου τινός, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν εὐθύνεται εἰς ἀποζημίωσιν ὁ ἐνοικιαστής, ἔχων δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ὑπαίτιου τῆς πράξεως.

5) Πᾶσα μεταξὺ ἐνοικιαστοῦ καὶ τρίτου διένεξις περὶ νομῆς χρόνου, περὶ ὀρίων, περὶ ζημίας καὶ πᾶσα ἐτέρα οἰομένη ἀποβλέπει τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ οὐχὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀναδέχεται οὐδεμίαν εὐθύνην, οὐδ' ἔχει τὴν υποχρέωσιν νὰ παρεμβῇ δικαστικῶς.

6) Ὁ ἐνοικιαστής ὑποχρεοῦται νὰ διαφυλάττῃ ἀνέρα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἀπαγορεύων καὶ διεκδικῶν δικαστικῶς πᾶσαν τυχόν καταπάτησιν καθ' οἴονδήποτε, διὰ πᾶσαν δὲ παράληψιν περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς υποχρέωσεως ταύτης βεβαιωθησομένην ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, κηρυχθήσεται ἐκπτώτος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του, ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς ἀποζημίωσιν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

7) Ο ένοικιαστής υποχρεούται νά καλλιεργή τὰ ελαιό-δενδρα τακτικῶς καὶ κανονικῶς κατὰ τοὺς περὶ καλλιεργείας αὐτῶν παραδεδεγμένους κανόνες καὶ νά λιπαίνῃ ταῦτα κατὰ τὴν προσδιοριζομένην περὶ τοῦτο ἐποχὴν ἐκάστου ἔτους, παραδῶσθαι δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Ἀττικῆς πάντα τὰ εἰρημνία ελαιό-δενδρα ἐν καλῇ καταστάσει.

8) Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἐκκοπή οἰουδή-ποτε δένδρου ἢ κλάδου, ἔστω καὶ ἀπεξηραμμένου δένδρου, ἄνευ τῆς περὶ τούτου ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, πᾶσα δὲ βλάβη ἐλαίας τινός, ἔστω καὶ ἀγρίας, γενομένη ἐξ ἀμε-λείας αὐτοῦ ἢ ἐλλείψεως τῆς ἀπαιτουμένης καλλιεργείας καὶ ἐκτιμωμένη εἰς χρήματα παρὰ δύο πραγματογνωμόνων ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, κατὰ τὰ ἐν τῷ 4ῳ ὅρῳ ὁριζό-μενα διορισθεσμένων, ἐπιβαρύνει τὸν ἐνοικιαστὴν, ὅστις ὑποχρεούται νά πληρώσῃ ταύτην εἰς τὸ ταμεῖον κατὰ τὰς περὶ καθυστερούντων σχετικὰς διατάξεις, χωρὶς νά ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

9) Ο ἑνοικιαστής υποχρεούται συνάμα νά ἐγκεντρίσῃ τὰ ἐντὸς τοῦ ἐνοικιαζομένου λιθαδίου ὑπάρχοντα τυχόν ἄ-γρια ελαιόδενδρα ἐντὸς τῶν δύο πρώτων τῆς ἐνοικιάσεως ἔτων, παραδῶσθαι δὲ καὶ ταῦτα μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως ἄλλως, διὰ πᾶσαν παράλειψιν εἶνε ὑπόχρεως νά ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον κατὰ τὰ διὰ τοῦ 4ου ὅρου τῆς παρούσης διακη-ρύξεως ὁριζόμενα καὶ

10) Τὸ ἐφετεινὸν προῖον τῶν ἐνοικιαζομένων ελαιόδέν-δρων ἀνήκει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ὑφισταμένης ἐνοικιά-σεως.

11) Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν παρέχεται τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις νά ἀνακαλύψῃ καὶ τὰ τυχόν καταπατούμενα λιθαδία, ἢ ἄλλα κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασθείσης ἐκτάσεως γαιῶν καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου συμπεριλάβῃ καὶ καρπωθῇ ταῦτα, παραδῶσθαι δὲ ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐνοικιάσεως τὰ τε ἐνοικια-σμένα καὶ τὰ ἀνακαλυφθεσόμενα, διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλ-λου, εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὃν ὀφείλει οὐχ ἥττον, ἅμα τῇ ἀνακαλύψει τῆς καταπατουμένης ἐκκλησιαστικῆς περι-ουσίας, νά σπεύσῃ νά τὸν εἰδοποιήσῃ, περιγράφων ἀκριβῶς τὸ καταπατούμενον ἢ παρ' αὐτοῦ ἀνευρεθέν.

12) Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δύναται δι' οἰονδήποτε λόγον νά διαλύσῃ τὴν ἐνοικίαν ταύτην καὶ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ἢ νά ἀπαλλοτριώσῃ ἐν μέρει τὰ εἰς ἐκποίησιν ὑπο-κείμενα ἐντὸς αὐτοῦ φθαρτὰ κτήματα καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει οὐδὲν ἔταρον δικαίωμα κέκτηται ἢ τὸ τῆς ἐκ-πτώσεως τοῦ ἐνοικίου διὰ τὸν ὑπολειπόμενον τῆς ἐνοικιά-σεως χρόνον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐνοικίου κατὰ λόγον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως ἄνευ διακρί-σεως ποιότητος, ἐξευρεθησόμενου ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφο-ρου καὶ ἐνός τῶν γεωμετρῶν διὰ πράξεώς των χρηζούσης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, μὴ ἐπιτρεπομένης διὰ τοῦτο εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια δι' οἰονδήποτε λόγον.

13) Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δὲν εὐθύνεται, ἐὰν ἡ ἐγκρίσις κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ἀναδειχθεσόμενον ἐνοικια-στὴν πέρα τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1905, ὅτε ὁ ἐνοικιαστής ἀναλαμβάνει νά ἐνασκήσῃ αὐτὸς πᾶσαν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ νεμηθέντος τὸ λιθαδίον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐντεῦ-θεν ἐκχωρουμένης πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῆς οἰκίας ἀγωγῆς.

14) Ο ἑνοικιαστής ὀφείλει νά ἐγκαταστή μόνος του καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου εἰς τὸ ἐνοικιαζόμενον λιθαδίον, ὅπερ οὐδῶλως εὐθύνεται ἂν οὗτος δὲν δυνηθῇ ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας, ἔστω καὶ ἐκ καταλήψεως παρὰ τρίτων, νά ἐγκαταστή ἐπὶ μέρους ἢ τῆς ὅλης αὐτοῦ ἐκτάσεως, οὐδὲ διὰ προκύψαν τυχόν εἰς τὰ χόρτα βλά-βην, ἔστω καὶ ἐκ θεομηνίας, ὅποτε δὲν δικαιούται νά ζη-ζήσῃ ἀπαλλαγὴν ἢ μείωσιν τοῦ ἐνοικίου.

15) Κατὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ὀφείλει νά πα-ραδῶσθαι τὸ λιθαδίον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ ἀπο-μακρυνθῇ ἐκεῖθεν ἄλλως, ἀποβληθήσεται διοικητικῶς καὶ ὑποχρεωθήσεται εἰς πληρωμὴν δραχ. δέκα δι' ἐκάστην ἡμέ-ραν πέρα τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, ἡ δὲ παραβίασις οἰουδήποτε ὅρου τῆς παρούσης θέλει ἐπενέγκῃ τὴν ἐκτω-σιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐκ τῶν δικαιωμάτων του καὶ τὴν ἐνέρ-γειαν ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς ὅσος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυη-τοῦ του.

16) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πῆξις παραπήγματος ἐκ ξύλων, ἢ καλύβης ἐκ χόρτου ἢ δὲ παραβίασις τοῦ ὅρου τούτου θέλει προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγραφομέ-νων συνεπειῶν εἰς τὸν προηγούμενον ὅρον.

17) Ο προσιθέμενος νά συναγωνισθῇ κατὰ τὴν δημο-πρασίαν ὀφείλει νά παρουσιάσῃ κατ' αὐτὴν ἀξιώσεων ἐγ-γυητὴν πρὸς ὑπογραφήν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, ἐνοικιαστής δὲ γενομένος, ἐπίσης τοιοῦτον πρὸς ὑπογραφήν τῶν χρεω-στικῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐνοικιαστηρίου, προσάγων συγχρό-νως καὶ κτηματοσημείωσιν ἐλευθέραν ἑτέρας ὑποχρεώσεως καὶ ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἐνοίκιον, πρὸς ἐγγραφήν πρώτης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑποθήκης, περὶ ἧς ὀφείλει νά συναινέσῃ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως.

18) Τὰ κηρύκεια δικειώματα καὶ λοιπὰ ἐξῆδα εἶναι εἰς ὅσος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 4 Σεπτεμβρίου ε. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 9-12 ὥρας τῆς μεσημβρίας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀπόκειται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1905.

Ο ἔφορος

Π. Π. Καλογερόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'.

Ἀριθμὸς φύλλου 164

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1905

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος, Γ45' (ὁπ' ἀριθ. 3096) περὶ διαθέσεως τῶν $\frac{3}{4}$ ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐκ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βονίτσας, Παληοχαλιᾶ καὶ Ἀκτίου διὰ τὴν διοχέτευσιν ποσίου ὕδατος εἰς τὴν πόλιν Βονίτσας.

1

Β. Δ. περὶ ὁρίσμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρ' ἐκάστῳ τῶν ἑφετείων καὶ Πρωτοδικείων τοῦ Κράτους 2
Β. Δ. περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους 3

(1)
Περὶ διαθέσεως τῶν $\frac{3}{4}$ ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐκ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βονίτσας, Παληοχαλιᾶ καὶ Ἀκτίου διὰ τὴν διοχέτευσιν ποσίου ὕδατος εἰς τὴν πόλιν Βονίτσας.

ΝΟΜΟΣ Γ45' (ὁπ' ἀριθ. 3096)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδραγωγείου καὶ τὴν διοχέτευσιν ποσίου ὕδατος εἰς τὴν πόλιν Βονίτσας, ἐπιτρέπεται νὰ διατεθῶσιν ἐκ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βονίτσας, Παληοχαλιᾶ καὶ Ἀκτίου τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσίου τῶν δραχμῶν ἑκατὸν δέκα ἑνέα χιλιάδων πεντακοσίων (119,500), εἰς 8 ἀνήλθεν ἢ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη τοῦ προκειμένου ἔργου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερί-

δος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αἰξ Ιες Βains 5 Αὐγούστου 1905.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1905.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(2)
Περὶ ὁρίσμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρ' ἐκάστῳ τῶν ἑφετείων καὶ πρωτοδικείων τοῦ Κράτους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὁπ' ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΔΦΝΔ' νόμου τῆς 30 Ἰουνίου 1887.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ· Ὅρίζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν παρ' ἐκάστῳ τῶν δικαστηρίων τούτων ὡς ἐξῆς·

Α'. Παρά τοῖς Ἐφετείοις

Ἀθηνῶν εἰς 19, Ναυπλίου εἰς 10, Πατρῶν εἰς 9, Κερκύρας εἰς 4 καὶ Λαρίσης εἰς 4.

Β'. Παρά τοῖς Πρωτοδικείοις

Ἀθηνῶν εἰς 22, Λεβαδείας εἰς 3, Σύρου εἰς 4, Χαλκίδος εἰς 5, Λαμίας εἰς 5, Παρνασσίδος εἰς 4, Ναυπλίου εἰς 5, Κορίνθου εἰς 5, Τριπόλεως εἰς 10, Καλαμῶν εἰς 9, Σπάρτης εἰς 6, Κυπαρισσίας εἰς 6, Γυθείου εἰς 3, Πατρῶν εἰς 12, Ηλείας εἰς 7, Μεσολογγίου εἰς 5, Εὐρυτανίας εἰς 3, Ζακύνθου εἰς 3, Λευκάδος εἰς 4, Κερκύρας εἰς 3, Κεφαλληνίας εἰς 4, Ἄρτης εἰς 2, Λαρίσης εἰς 4, Βόλου εἰς 5, Τρικκάλων εἰς 4 καὶ Καρδίτσας εἰς 3.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1905.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. Ράλλης

Τὰ Μέλη

Α. Χριστόπουλος

Α. Καλλιφρονᾶς

Β. Βουδούρης

Ε. Ν. Δηλιγιάννης

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἰδόντες καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 692 ἑ. ἑ. ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων, ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐπεκτείνον αὐτὸ παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐν αὐτῷ δέκνυται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1905.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. Ράλλης

Τὰ Μέλη

Α. Χριστόπουλος

Κ. Π. Μαυρομιχάλης

Α. Καλλιφρονᾶς

Β. Βουδούρης

Ε. Ν. Δηλιγιάννης

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΘΝΙΚΟΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ